

פציעות ותביעות – טעויות עולות כסף

משרד עוה"ד פריש,
שפרבר ריינהרץ ושות'

בעשור האחרון הולכים ומתגברים התביעות המשפטיות
בגין נזקי גוף של ילדים ומבוגרים שנפגעו בעת משחק
או שימוש במתקני משחקים בגנים ציבוריים.

התביעות מוגשות כנגד בעלי הגן או המתקן
שהינם, בדרך כלל, העירייה או המועצה המקומית.

ניתן לחלק את עילות התביעה כנגד הרשות המקומית (בעלת המתקן) ל-2 סוגים עיקריים:

1

תביעות המוגשות בגין נפילה או פציעה של משתמש בגין מפגעים שונים במתקן שמקורם בהעדר תחזוקה - שברים בגוף המתקן, חוסר באלמנט במתקן, משטח קרוע או פגום, ברגים חלודים או חסרים וכד'.

2

תביעות המוגשות בגין פציעה של המשתמש בעת שימוש במתקן אשר אינו עומד או מתאים לדרישות התקן - העדר שילוט מתאים, מרווחים לא תקינים, העדר כיסוי או הסתרה של חורים וברגים, גובה נפילה וכד'

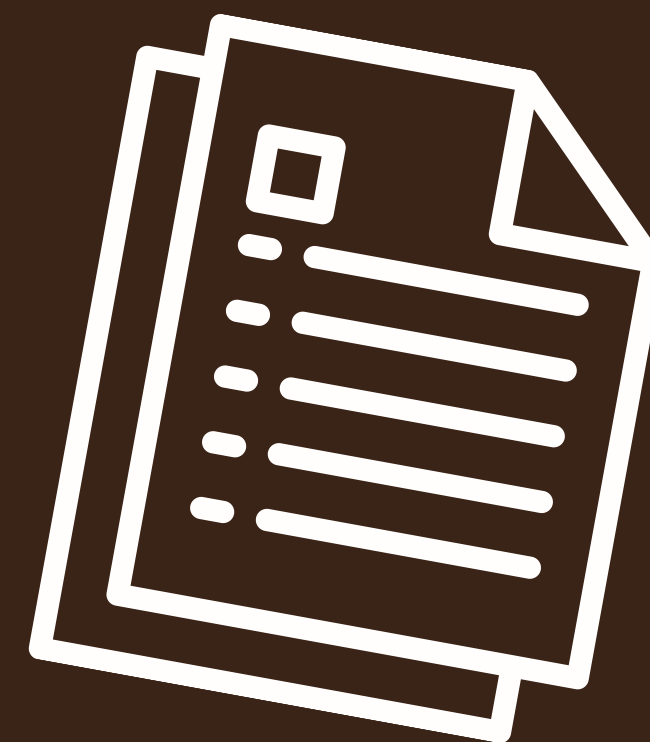

רשות מקומית אשר מקפידה על עמידה של כלל הגנים והמתקנים הציבוריים בדרישות התקן גם מונעת תאונות וגם תוכל להתמודד באופן נכון וקל יותר עם תביעות משפטיות.

הניצוד?

הקפדה של הרשות המקומית על בדיקות תקופתיות של מתקני המשחקים, באופן ישיר או באמצעות קבלני משנה, בהתאם לדרישות התקן תמנע באופן כמעט מלא מצב של מתקן שבור ו/או לא תקין – **בכך מנענו סוג ראשון של תביעות.**

הקפדה על בדיקות של מעבדה מוסמכת להתאמת
הגן או המתקן לדרישות התקן, בדיקת התקנה
ובדיקות שנתיות/תלת שנתיות תמנע מצב בו המתקן
אינו עומד בדרישות התקן –
ובכך מנענו את הסוג השני של התביעות.

ודהיינו:

בכל מקרה של תביעה משפטית כנגד הרשות
בשל פגיעה בעת שימוש במתקן, הקפדה על
"תו תקן" תאפשר לרשות המקומית התמודדות
קלה יותר עם טענות הגנה טובות יותר.

נקודת המבט של בית המשפט:

בתי המשפט אימצו את הגישה כי –

בדיקת התאמת המתקן לדרישות התקן הינה נקודת מוצא לבדיקת קיומה של אחריות (אך לא נקודת הסיום).

דהיינו:

באם בית המשפט מוצא כי המתקן נשוא התביעה לא עומד בדרישות התקן או כי הרשות המקומית לא ביצעה את הבדיקות הנדרשות לתחזוקת המתקן בהתאם לדרישות התקן, די בכך על מנת לקבוע אחריות/רשלנות מצד הרשות המקומית.

מנגד, כאשר הרשות המקומית מראה כי יש בידה את מלוא האישורים שהמתקן עומד בדרישות התקן ומתוחזק בהתאם לדרישות התקן, על ידה או ע"י קבלן, אזי הרשות נמצאת בנקודת מוצא טובה וחזקה להוכחת העדר אחריות/רשלנות.

יחד עם זאת ראוי לציין כי לא מדובר בסוף פסוק
מבחינת הרשות המקומית / בעל האתר.

**הפסיקה הרווחת כיום כי -
"התקן הוא אינו חזות הכל"**

ת"א (מח'ת"א) 2392/02 עזבון המנוח איתן מימון ז"ל נ' סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ -

---

"... יודגש כי סעיף 18 לחוק התקנים קובע כי "האמור בחוק זה אינו בא לגרוע מכל חוק אחר". דהיינו, דרישות התקן מהוות מינימום בלבד. התקן מהווה נורמה באשר לרמת כללי הזהירות הבסיסיים שעל חברות הגז לעמוד בהן, ואין המדובר בתחימת רשימה סגורה של דרישות.

לעניין זה נקבע בין היתר בת.פ. 3034/91 (ירושלים), מדינת ישראל נ' פז-גז חברה לשיווק בע"מ, פ"ד נו(4) 29, (כב' השופטת פרוקצ'יה), כי המדובר בדרישות מינימום, שלעיתים אינן עונות אף למינימום ההכרחי. ברי כי ההכרעה בדבר נקיטת אמצעי זהירות סבירים למניעת הנזק תיבחן באופן מיוחד בהתחשב בנסיבות העניין המיוחדות של כל מקרה ומקרה".

בית המשפט יכול להמשיך ולבחון פרמטרים נוספים
לקביעת אחריות/רשלנות של הרשות המקומית.

מדובר בעיקר במבחני "הפיקוח" ו - "הצפיות"

FSR
& co.

מבחן הפיקוח:

אין די בחתימה על הסכם תחזוקה מול קבלן חיצוני ועל בעל האתר / הרשות המקומית לפקח על הקבלן מטעמה.

**ת.א. 14-05-53691 (שלום ראשל"צ)
פלונית נ' מ.מ. שהם ואח'**

לעניין אחריות הרשות המקומית קבע בית המשפט -
"... מאלו נלמד כי חובתה וחבותה של הנתבעת כבעלים
וכמחזיק בפועל, לא פקעה עם חתימה על הסכם תחזוקה
עם חב' שעשועים וספורט והיא לא יכולה לצאת "פטור
בלא כלום" כמבוקש על ידה..."

מבחן הצפיות:

בית המשפט בוחן האם היה על בעל האתר / הרשות המקומית לצפות את הסכנה או התרחשות תאונה אפשרית בעת שימוש במתקן (גם אם הוא עומד בדרישות התקן).

לדוגמא:

1. תאונות דומות שהיו באותו מתקן.
2. מתקן אתגרי / מסוכן.

תודה על ההקשבה!

משרד עוה"ד פריש,
שפרבר ריינהרץ ושות'

